

Један од основних принципа професионалног новинарства (а по мом мишљењу и елементарна пристојност) налаже да особа која је предмет оптужујућег текста на насловној страни одређених новина буде питана за потврду или коментар тако изнесених „информација“.

Да је новинар Данаса то учинио, сазнао би да плату као народни посланик не примам, а да законом припадајући паушал од 30 хиљада динара уплаћујем у хуманитарне сврхе за децу са Косова и Метохије. Све ово је лако проверљиво и не би захтевало од новинара Данаса посебан напор, поготово зато што је то јавности недавно већ предочено. У последње време ово није први пут да Данас објављује непроверене и обмањујуће наводе о мени на насловној страни. Проблем да се направи један телефонски позив и утврди истина може постојати само уколико је супротно исплативије, ако тако мора бити због неке „више силе“, или је једноставно реч о пуком непрофесионализму. Уредништво Данаса сигурно зна шта је од овога по среди.

Што се тиче мог мандата народног посланика - добио сам га од грађана Србије на изборима, и немам намеру да га вратим било коме осим њима, и то када следећи пут буду изражавали своју изборну вољу. За мене је част бити народни посланик, а функција коју привремено обављам у Уједињеним нацијама није ни на који начин неспојива са посланичким мандатом на основу Закона о избору народних посланика и Закона о Народној скупштини. Такође је јасно да нисам ни у каквом сукобу интереса, јер сам на место председника Генералне скупштине УН изабран као кандидат своје земље. Имајући у виду бројност скупштинске већине, тешко је тврдити да моје привремено одсуство утиче на законодавни рад Народне скупштине и њено укупно функционисање.

Да је новинара Данаса интересовала међународна пракса, која је свакако релевантна у овом случају, увидео би да није реткост да председник Генералне скупштине УН истовремено обавља и значајну функцију у својој земљи. Било је много примера да председници Генералне скупштине УН буду симултано министри у владама својих земаља, а само у последњих десетак година неколико њих су били у исто време и посланици у својим националним парламентима, попут Јана Кавана из Чешке или Хан

Пише: Вук Јеремић
петак, 19 октобар 2012 16:44

Сеунг-Соа из Јужне Кореје.

Да ли неко можда мисли да обављањем функције председника Генералне скупштине Уједињених нација шкодим угледу Народне скупштине Србије? Или да је ова функција деградирајућа по мој национални скупштински мандат? Или да нећу бити у прилици да за 11 месеци од данас позитивно допринесем раду Народне скупштине Србије, након искуства стеченог председавањем светским парламентом на чије сам чело изабран директним гласањем свих држава света?

Поновићу још једном, након истека мандата председника Генералне Скупштине УН, у септембру 2013. године, вратићу се у Србију, и то на место народног посланика. Ништа ме неће обесхрабрити у тој намери.

(Данас)